

Eisenhower puheessaan julisti puolueensa yläpuolelle toisten

HÄN SANOI REPUBLIKAANIPUOLUETTA
"TULEVAISUUDEN PUOLUEEKSI" — VIE
EHDOKKAANSA VOITTOON VAALEISSA

SAN FRANCISCO, Calif. — Pres. Eisenhower, ottaessaan vastaan republikaanien presidenttiehdokkaan nimityksen, kehotti puolueensa jatkuvasti tekemään työtä "hyvinvoinnin uudelle aikakaudelle, hyvälle tahdolle ja kaikkien ihmisten hyvälle toivomukselle". Saadessaan voimakkaan ja riemukkaan vastaanoton, Eisenhower vakuutti puoluelaisilleen ottavansa "nöyränä mutta varmasti" heidän toisen virkakauden nimityksen ja lupasi: "Lupaani parhaani mukaan yrittää asiallemme voittoa ensi marraskuussa."

Varapies. Nixon, ottaessaan vastaan republikaanien nimityksen toiselle virkakaudelle eilen illalla, sanoi olevansa iloinen kun sai "kunnian ja oikeuden" olla yhdessä edustajien kanssa "yhdessä historian mahtavammassa tilaisuudessa."

"Tulevaisuuden puolue"

Presidentti lupasi yrittävänsä puolueensa kanssa pyrkiä kohti "unelmoitua, urhokasta ja loistavaa uutta maailmaa."

"Republikaanipuolue" vakuutti Eisenhower, on "tulevaisuuden puolue."

Eisenhower sanoi ottavansa nimityksen vastaan uskolla ja luottamuksella, että republikaanien tarkoitukset ovat liitossa sellaisen tulevaisuuden kanssa kuin hänkin kuvittelee Amerikalle.

Eisenhower saapui puhujalavalle Mrs. Eisenhowerin kanssa ja saivat voimakkaan vastaanoton edustajilta ja kesti 16 minuuttia ennen kuin hän pääsi varsinaiseen puheeseensa käikkä. Mrs. Eisenhowerin lisäksi oli mukanaan poikansa majuri John Eisenhower ja hänen vaimonsa.

Lausui kiitoksensa edustajille, saaneen että tuskin voitte arvata, "kuinka tämä vastaanotto vaikuttaa sydämiimme. Parhaat kiitoksetsi teille."

Lausui kunnioituksen vaalikumppaneille, varapies. Nixonille, vaikkautaan olevansa varma, että Nixon tulee tekemään parhaansa maaleen kaikissa mahdollisissa tehtävissä, mitä hänen osalleen tuleekin.

"Hyvinvointi ja rauha"

Presidentti puheessaan lupasi tehdä työtä taatakseen hyvinvoinnin kotona ja rauhan maailmassa. Esittäessään nämä kaksi suurinta tavoitetta, hän sanoi sen olevan mahdollisen tulevaisuudessa. Mutta lisäksi kuitenkin:

"Sitä ei kyllä saavuteta vallankumouksella, eikä myöskään sellaisella poliittisella, että kihoitetaan yksi ihmisryhmä toista ryhmää vastaan."

"Se voidaan toteuttaa vain ahkeuudella, arvostelukyvyllä ja uskalluksella, jossa yhteistyötoiminnassa on mukana kaikki 168 miljoonaa vapaata amerikkalaista ja myöskin ulkomailla olevat ystävä, jotka toimivat yhteisen ihanteen eteen rauhallisessa maailmassa."

Eisenhowerin puhe, joka laajallettiin television ja radion välityksellä kautta maan, toi esille puolueensa tavoitteet, jotka tuodaan esille demokraattien valitsemien ehdokkaita, Adlai Stevensonia ja Estes Kefauveria vastaan käydyssä vaalitaistelussa.

Muistomerkki paikkaan jossa pieni David tappoi filistealaisen Goliatin

TEL AVIV — Kun ulkomaalaiset nyt ajavat autollaan sitä kiertävällä ja mikästä tietä, joka menee Jerusalemin Beershebaan, niin eiä tarvitse olla epätoivoinen paikan historiallisuudesta. Tällä tiellä he tulevat kohtaan, jossa paimenpoika David löi kiven filistealaisen jättiläisen, jota aseineen varustetun Goliatin ortsan ja sitten haksasi 168 miljoonaa vapaata amerikkalaista ja myöskin ulkomailla olevat ystävä, jotka toimivat yhteisen ihanteen eteen rauhallisessa maailmassa."

Tietoisena vanhan Israelin kuningaskunnan siteiden merkityksestä nykyiseen Israeliin, historiaa taotaan koulussa lasten päihin, sotaväessä sotilaitten mieleen ja kaiken kansan muistettavaksi julkisissa puheissa. Kuitenkaan jokapäiväinen elämä ei ole saanut kiinnittää vanhoihin asioihin tyydyttävän syvästi. Teiden varsille pystytettyjen taulujen toivona lisäään tunnelmaa, mikä vanhalla historiallisella tapahtumapaikalla on lukijana.

Matkailijathan saapuvat Israelin yksinomaan Raamatusta luettujen kertomusten kiinnostamina. Näille on ollut suuri pettymys juuri se, että mikään missään ei muistuta historian takaisia asioita. Mutta kun joutuu paikalle, jossa saa lukea tapahtumasta entisen Israelin aikana, herää tunnelma, maa jalkain alla alkaa vaikuttaa mieleen kun tietää missä se olin. Ennen laita on ollut sellainen, että jos matkailija on kysellyt historiallisia paikkoja, kukaan ei ole niitä tietänyt. Ja jos mikä niistä on jokaisella historian lukeneella mielestä, on se kuvaus Davidista ja Goliatista, jossa myötunto aina lankaa Davidin puolelle.

Ryöstäjä tappanut Weinbergin lapsen

MINEOLA, N. Y. — Poliisi pidätti 31 vuoden ikäisen vuokra-ajurin, joka oli ryöstänyt pienen Peter Weinbergerin kodistaan. Poliisin kertoman mukaan oli mies sanonut tappaneensa lapsen ja haudanneensa päivä jätteenpöydän, kun oli lapsen kaapannut. Poliisitöimistöstä sanottiin lapsen haudan olevan Manetta Hill tien varrella lähellä Plainview'ta, N. Y. Vainasetettiin eilen paikalle, ettei joululta hävitettäisi ja aloiteta haudata vasta tänään.

Pidätettyä on Angelo J. LaMara, kahden pienen lapsen isä ja oli hän kertonut yrittäneensä kerätä \$2000 lunnasrahat heinäkuun 5 pnä, päivä sen jälkeen, kun oli kaapannut lapsen Westburyn, N. Y., kodista. Oli kuitenkin pelästynyt, kun ympärillä oli niin paljon poliiseja ja toisia ihmisiä. Tämä sai aikaan paniikin mieheissä ja hän tappoi lapsen. Miehellä on nimeltä poliisikirjoissa pöytäkirjan kauppiaana. Poliisit pääsivät miehen perille käsialan kautta.

Japanin tuonti uhkaa Georgian tekstiilialaa

ATLANTA, Ga. — Japanin kilpailu ei ole vielä sulkenut yhtään tekstiilituotetta Georgian, mutta se on "varmastikin luonut sen mahdollisuuden", sanoi yksi teollisuuden edustaja. Frank Carter joka edustaa Georgian Cotton Manufacturers Associationia, sanoi valtion komissiolle, joka tutki ulkomaisen tuonnin vaikutusta, että tämä kilpailu "todellisuudessa on rikkonut Yhdysvaltain tekstiilimarkkinat hintaraskuuteen."

Komission on nimittänyt kuv. Marvin Griffin ja toimii siinä puhejohtajana varaku. Ernest Vandiver ja toisina jäseninä valtion edustajajoukon puhemies Marvin Moore, maatalouskomissioneri Phil Campbell, työministeri Ben T. Huet ja kauppa- ja kauppainvaltiot Scott Candler.

Kun oli kuultu ensimmäisen todistajan, Mr. Carter myönsi, että ei hyvin vähän mitä valtio voi kysymykselle tehdä, paitsi "käyttää valkusta" Washingtonissa. Sanoi Alabaman, South Carolinan ja Louisianan hyväksyneen lain, mikä vaatii näkyvää näyttämään tavalla tai toisella kaikissa kauppoissa kaupattavana olevia japanilaiset tuotteet. Puuvilantehtailijat eivät puustanneet tätä lainlaadintaa ja ovat saaneet tietää, että sellaiset lait ehkä voivat rikkoa joitakin kauppasopimuksia. Kaikissa tapauksissa nämä lait kiinnittävät ostajayleisön huomion, että ostavat japanilaisia tavaroita. Muussa tapauksessa "heidän olisi katsottava hyvin tarkkaan ennen kuin voisivat sen huomata."

Tekstiiliteollisuuden edustaja kuvasi teollisuuden suurimmaksi Georgian, jonka palkkailtalla on 32 prosenttia valtion tehdasteollisuuden työvoimasta ja maksaa vuosittain palkkoina \$275,000,000.

Kaivostarkastajien oltava varovaisia

WASHINGTON — Jos hillikaivos-ten turvallisuustarkastajat "kävelisivät sen surjaan kuin ajavat epäilyksellä tiellä kaivosalueilla, he mahdollisesti säästäisivät monen kaivosmiehen elämän, sanoi kaivosvirasto tietojen mukaan. Virasto sanoi olleen useita kuolemia äskettäin sen takia, kun tarkastajat ovat ajaneet luvattomilla sähkövetureilla ja sähköillä kulkevilla jeepeillä toimitettomina olevia kaivosalueilla.

Nämä kaksi kulkuvälineä kehittyvät vaarallisiksi kipinäitä, jotka helpposti sytyttävät kaasun, mitä sattuu olemaan kaivosalueilla. Yksi sähköveturi oli sytyttynyt kaasun toimettomalla alueella Kentuckyn kaivannon heinäkuun 12 pnä ja yksi kaivannon työnjohtaja sai surmansa Kaivoksen toisessa osassa elokuun 28 miestä pelastuivat räjähdyksestä.

Philco korottanut hintaa tuotteilleen

PHILADELPHIA, Pa. — Philco Corporation on tiedottanut hintojen korotuksesta, jotka vaihtelevat 2½-3 2/3 prosenttiin, jääkaapeille, jähdyttäjille ja sähkökoneille. Korotukset ovat seurauksena teräksen hinnan ja toisten raaka-ainesten hintojen noususta. Jääkaappien hintakorotukset vaihtelevat 5 dollarista 30 dollariin, jähdyttäjien 10 dollarista 30 dollariin ja sähkökoneiden viidestä dollarista 25 dollariin.

Israelille annettu vakavia nuhteita

JERUSALEM — elok. 22 p. — Israel sai vakavia nuhteita Palestiinan valvontakomissiolta siitä, että se harjoittaa joukkojaan ja pitää sota-aseita puolueettomaksi julistetulla alueella Jordanin rajalla.

Israelille sanottiin, että tällainen on "julkeaa väkivahastumisen rikkomista, sopimuksessa kun nimenomaan kielletään kummankaan puolen viemistä tankkoja taikka muita asevarustuksia tälle 10 kilometrin levyiselle alueelle, vaikka tarkoituksena ei olekaan hyökkäys". Kuten tässäkin tapauksessa myönnettiin.

Israelin edustajat eivät saapuneet tähän kokoukseen. Kutsussa nimenomaan mainittiin, mistä ja mitä tullaan heille puhumaan.

Vaitio taistelussa unitautia vastaan

BOSTON — Massachusetts alkoi taistelunsa encephalitis — hevosunitautia — vastaan yrittämällä surmata sääsket ja hävittää niiden pesäkkeet, joista tauti kulkee ihmisiin. Kaksi lasta ja 10 hevosta on kuollut unitautiin Mass'n valtiossa tänä vuonna valtion terveyslautakunnan tiedotuksen mukaan.

Valtion terveysvirastojen ovat kääntyneet myös lasten ja emänten puoleen tässä taistelussa sääskiä vastaan. He ovat apuna siinä taistelussa hävittämällä pihamailtaan seisoivat vesilätkät ja osaksi vedellä täyttyneet vanhat metallitölkki ja muut vettä pitävät romut.

Tauti on tänä vuonna levinnyt kaikkoihissa Massachusettsin viiteen kauntiin. Valtion taholta toimivat lentokoneet sääskien hävittämisessä ja alueilla, missä soitte ja joki-värsiä peittää tiheä pensakko, käytetään myrkyä ruiskuttamisessa ja myrkyä levittämässä kuorma-autoja.

Halvauttavat poliotapaukset

WASHINGTON — Halvauttavat tapaukset poliohaurien keskuudessa ovat saaneet terveysvirastojen tullaan ymmärrä. Yleensä poliotapausta on ollut tänä vuonna vähemmän kuin viime vuonna, mutta halvauttavien tapausten luku on pysynyt korkeana.

Viime viikolla kuitenkin oli jo tapahtunut muutos parempaan. Yleinen terveysvirasto tiedotti vain 360 uutta halvauttavaa tapausta verrattuna saman aikaisen viikkoon viime vuonna, jolloin tapausten luku oli 604. Halvauttavien tapausten kokonaismäärä tammikuun 1 päivästä lukiä tänä vuonna on ollut 2,997, verrattuna 3,649 tapaukseen samaan aikaan viime vuonna.

Illinoisissa, Louisianassa, Texasissa ja Californiassa terveysvirastojen on ainoat halvauttavien tapausten pyytävät "suhteellisen korkeana", 55 prosenttia kaikista poliotapauksista. Muissa osissa Yhdysvaltoja suhdet "asteettain laskeutunut" ja on nyt vain 33 prosenttia kaikista poliotapauksista.

Britannian laivoja enemmän Suezissä

KAIRO — Toistaiseksi brittiläiset alivat käyttävät Suezin kanavaa enemmän kuin minkään toisen maan alivat, tiedottaa egyptiläinen kanavahallitus. Kanavan kansallistuksen jälkeen kanavan kautta on purjehtunut 1,019 laivaa — Britannian laivoja 256, Norjan 147, Liberialla 86, Italian 84, Panaman 82 ja Hollannin 11. Toisten joukossa oli 23 Yhdysvaltain laivaa ja 20 venäläistä laivaa.

Viime maanantaina lähti lentokoneella Suezin militärialueelta 52 brittiläistä miestä ja lasta kotimaahansa. Nämä olivat viimeiset niistä lähe 600 brittien vaimosta ja lapsesta jotka on siirretty pois kanavaraidan takia.

Eskimot voittivat ylityömaksun

BOSTON — Puolentoista-ajan maksu ylityöstä on tunkeutunut jo kauas pohjoiseen. Sen tuli kokemaan urheilunäyttelyn järjestäjän vaimo täällä, kun eskimolainen perhe voitti \$50,000 tuomion todistettuaan, että heille ei maksettu täyttä palkkaa asken olleen näytellyn aikana. Edustaja sanoi perheen tehneen työtä 60 viikkoa keskimäärin 80 tuntia viikossa. Sen sijaan, että olisi saanut 75 senttiä tunnilta ja ylijalan, perheelle oli maksettu vain suora \$30 viikolta. Tuomari oli kuitenkin sitä mieltä, että eskimot olivat oikeutetut saamaan puolitoista aikaa ylijalusta.

N-liiton lähettiläs häärää alituisesti Nasserin puheilla

KAIRO — Egyptissä näyttää olevan vallalla usko hyvään loppuun pääsemisestä Suezin kiistassa siitä huolimatta, että pres. Nasser on hyllännyt länsimaiden suunnitelman kanavan kontrollioinnista kansainvälisesti. Samanlahtimiehille Nasser mm. lausui, että Dullesin suunnitelma on sekaantumista Egyptin itsenäisyyteen ja sen arvon loukkamista eikä sitä siis voida ottaa huomioon.

Mutta kun hän puhuu vuoden 1888 sopimuksen noudattamisesta, kanavan pitämisestä vapaasti kaikkien maiden käytettäväksi, on pohja siis sama kuin länsivallioilla ja Dullesillä.

Pres. Nasserin mieliala saattaisi olla melkoisesti toisenlainen, ellei Moskovaa lähettiläs kulki alituisesti hänen puheillaan. Näin voidaan ajatella senkin perusteella, että Moskovalla lähetti edustajansa Lontoon konferenssiin siinä nimenomaissa mielessä, että hänen piti ajaa konferenssi karille, annettava pitkinä länsivallioille "Egyptin ystävänä" ja "imperialististen länsimaiden" vastustajana.

Suezin kanavajuttu on kylläkin tarjonnut venäläisille kommunistille mitä kultaishimman tilaisuuden myrkyttää egyptiläisten mieltä Yhdysvaltoja ja muita länsimaita vastaan. Ja mikä myrkyttää Egyptiä, se on myrkyä kaikille arabimaille.

Egyptin avustus keskeytetty

WASHINGTON — Yhdysvallat on keskeyttänyt ulkomaa - avustuksen teknikkojen normaalkulun Egyptiin ja ryhtynyt toimenpiteisiin keskeyttääksään lähetyskone noin 20 miljoonan dollarin arvoisille raskalle kuljetusvälineille. Nämä toimenpiteet ovat saaneet määrärahasen ulkomaa-avustusvirastosta varoitukseksi, kunnes tähän millä tavalla Suezin kanavan kiista saadaan soviteltua. Virastojen ovat kuitenkin sanoneet, että "lähettämättä avustustarvikkeita" ahetetaan sinne edelleen. Lisäksi suomatettiin, ettei Yhdysvalloilla ole aikomus sulkea toiminnasta 102 venäläistä käsitävää ulkomaa-avustuslähetyksiä Calrossa. Noin viisi tekniikka kuukaudessa menee Cairoon normaaliutilanteessa. Ne, jotka olivat valmiit menemään sinne, ovat saaneet pitemmän kotiloman. Huomatavammät lähetykset, jotka ovat pitemmät, ovat rautatievetureita, rahajäuna, hinaajia, proomuja, mutajia ja muita välineitä.

Noin \$35,000,000 arvoiset ulkomaa-avustukset Egyptille ovat olleet alhaisia lähemmäs ja pienet osa niistä on jo matkalla, mutta ne ovat väliaikaisia.

Sisällissodan uhka Ugandassa

KAMPALA, Uganda — Kaksi Itä Afrikan kuningaskuntaa, Britannian protektrattia, eivät taaskaan onnneet sovittamaan maitten rajoja syntynyttä riitaa. Eräs hallituksen virkailija on sanonut, että jos tilanne jatkuu tällaisena niin se pahenee ja lopputuloksena ei ole muu kuin sota.

Bunjoro-heimo hallitsi kuutta kiisalanaisista pirsteistä ennen Ugandan settamista Britannian protektrattiksi v. 1894. Ne ovat Bunjoro-heimon suurmaita ja nyt tämä helmo tahon ne takaisin itselleen. Ugandan ja Bunjoron edustajat neuvottelivat keskiviikkona, mutta erosivat vihaisissaan, sodasta toisilleen puhuen.

Kaupunki myynyt veteraneille rakennetut talot

BOSTON — Pormestari John B. Haynes on tiedottanut, että kaikki kaupungin rakennuttamat ja omistamat veteraanien asuntotalot ovat myyty yksityisille omistajille. Kaupunki rakennutti ne seitsemän vuotta sitten veteraanille vuokrattaviksi, mutta jotka nyt yksityisomistajille myytyinä tuottavat vuosittain kaupungille veroja \$400,000. Taloustiimi 99 prosenttia veteraneille, joista useimmat asuivat niissä jo ennen myyntiä.

Myyntiin sisältyi kaikkiaan 604 yhen ja kahden perheen taloja, joissa oli 991 asuutoksiikköä 11 eri palkassa. Nämä rakennukset tulivat rakentamassa maksamaan \$1,072,244 ja myytiin kaikki \$7,313,225 hinnasta.

Kahdeksantoista maata päätti kutsua Egyptin yhteiseen neuvottehuun

VIIDEN MAAN EDUSTAJISTA ASETETTU
KOMITEA, JÄRJESTÄÄ MENETELMÄN
KAIRON LÄHESTYMISEKSI

LONTOO, elok. 23 p. — Kahdeksantoista maata 22. Suezin konferenssiin osallistuneista päätti tänään pyytää Egyptin osallistumaan neuvotteluihin menetelmistä, miten Suezin kanava olisi asetettavissa kansainvälisen kontrollin alaisuuteen. Kanava on täydellisesti kaikin puolin ollut Egyptin kontrollissa sen kansallistamisesta lähtien, mikä tapahtui heinäkuun 26. päivänä.

Näiden 18 maan päätös sitten muostuikin konferenssin viimeiseksi asiaksi. Konferenssi aloitettiin tk. 16 pnä tarkoituksella saatua sopuasaan maailman malle hyväksyttävään asuun Suezin tärkeän vesireitin hallinto. Siitä nimittäin kehittyi solmu josta juttu Egyptin otettua kanavan ja julistaututtua sen yksinvaltaiseksi omistajaksi ja kontrollioijaksi.

Poliittikka elinmoldaan

Huomenna täällä sensijaan, kokoustu viiden-vallan komitea pitämään neuvooa kysymyksestä, miten ruvetaan lähestymään jyrkästi kieltäiseksiasettunutta Egyptin hallitusta, jota se saataisiin neuvottelemaan konferenssissa omaksutulla pohjalla kanavan kontrollista. Suunnitelma on Yhdysvaltain luonnos modifioituna muodossa. Kaikki poliittikkaan vihaavaa on suunnitelmasta tarkoin joistettu.

Komiteaan nimitettiin Itävallan, Etiopian, Iranin, Ruotsin ja Yhdysvaltain edustajat. Se tarjoaa Egyptille kohtuulliset ehdot saadaksen siitä vastaan samanluotoisen kohtelun. Yhdysvaltain edustajaksi nimettiin Loy W. Henderson, entinen lähettiläs Intiaan ja Iranin ja saapuu hän Lontoon huomenna.

Valtiosiiiteeri Dulles, joka laati pres. Nasserille esitettävän suunnitelman sanamuodon, on mukana komitean ensimmäisessä kokouksessa, mutta lentää heti sen jälkeen Washingtoniin.

Intia lauhutunut

Länsivaltiojen edustajat sanovat Intian edustajan Krishna Menonin saaneen uusia ohjeita pääministeri Nehrulta, hänen suhtautumisestaan Yhdysvaltain modifioitunutta suunnitelmaa. Jollain tavalla tämä lauhdutti Menonin mieltä sikäli, että hän koetti selittää eilistä suhtautumistaan ja arkoittaneensa vain, että hänellä ei ole muuta muistuttamista kuin se, että konferenssi kokonaisuudessaan ei kannattanut Dullesin suunnitelmaa.

Myöskin Indonesiain edustaja peittänyt jyrkästi aseenteestaan, ettei Seylonin edustaja enää ollut elisenkaltainen. Täten jäi moskovaalinen Shepilov ainoaksi paatuneeksi astustajaksi, mikä on hyvin ymmärrettävissä tiedettäessä, miten katkeasti Kremlin vihaa Yhdysvaltoja, koska se on ainoa valta joka on ylläpäämättömänä esteenä kommunistien aikeelle vallata koko maailman asettaa se samaan asemaan, missä AMMAN — Amerikan teknilliset avustajat ja toimihenkilöt täällä onustavat "hiiasta aikaa" Jordanilaisista johtaja Harold Nelson sanoo, että viimeisen kolmen vuoden aikana varoja ei ole annettu eikä pyydettykään. Jälkeen vuoden 1952, jolloin avustustoiminta aloitettiin, U. S. on antanut Jordinielle 34 milj. dollaria.

TUOREIMMAT UUTiset

TOKIO — Merirosvoit liikkuvat Tokion lahdella. Käyttäneen äänensammuttajalla varustettuja moottoriveneitä ne pääsevät salavilheka laitojen häntäpäihin, lyövät pöckeriysien vahtimiehet ja siirtävät romurautaa omaan alukseensa. Vaikka ei enempää kuin 990 arvosta kerralla, niin sekä on tuottavaa 2-3 miehen liikehommalle.

LAMORE, Pakistan — Ainakin 70 henkilöä tiedetään hukkuneen ja satoja on kadoksissa tulvan ahdistamissa Länsi-Pakistanissa. Tulva syntyi sateista. Yli 50,000 asuntoa on mennyt, tuhannet ovat nälänkourissa, 170,000 eekkeriä viljapelloja ja 485,000 eekkeriä farmimaita on järvenä.

TAMPERE — Tampereen henkikirjoitustilasto osoittaa Tampereen väkiluvun tämän vuoden alussa olleen 114,168 henkeä. Vuosi takaperin se oli 109,963 henkeä, lisäystä siis edelliseen vuoteen verraten 4,265 henkeä.

TURKU — Sillinpöytäillä on ollut hyvä kalaonni tänä kesänä länsin kalavesillä. Vajaan kuukauden pyyntiajan jälkeen oltiin varmoja laivojen palaamisesta kotiin täysissä lasteissa. Sillien koko on keskinkertainen ja laatu hyvä.

BRYSEL — Belgian pääministeri A. Van Acker ja ulkoministeri Paul-Henry Spaak vuorostaan menevät Moskovaan vierailulle lokak. 12 pnä Kremlin kutsutuna rakentamaan ystävätyötä kommunistien ja sosialistien välillä, joka on Kremlin päämääränä.

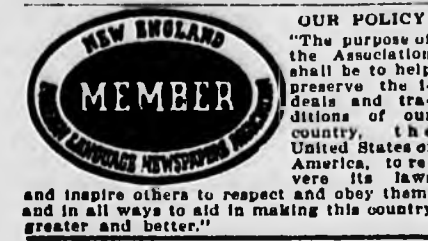
ISTANBUL — Turkin rahaministeri Okem on eronnut. Sen arvellaan johtuneen erimielisyyksistä joita Okemilla ja kauppa-ministeri Jirkalilla on ollut pankkien kredittistä. Jirkalin mielestä luottojen suhteen pitäisi olla liberaalisempia kuin ollaan.

JERUSALEM — Bussinaurijon lakko on siltä osaltaan pysäyttänyt liikenteen kaikkialla Israelissa lukuunottamatta Jerusalema ja Beersheba. Lakkoutuneet vaativat enemmän palkkaa ja kytikmaksujen korotusta, koska omistajat vetoavat siihen, ettei heidän kannata maksaa enempää.

RAIVAAJA

TOIMITTAJA:
Ella Sukenen — Toivo N. Noursio
Jatko Honkonen
Toim. puh. 2-0661 — Kantojen puh. 3-3822
HENRY PURANEN, Manager
Tilaukset: Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Vuosikerta \$10.00 — Kolme kk. 3.50
Puoli vuotta \$6.00
Suomeen: 1 vk. \$14.00 — 6 kk. \$8.00

Entered as second-class matter May 1, 1911, at the Post Office at Fitchburg, Mass., and is entered under section 1103 and 1104, Postal Laws and Regulations (acts of March 3, 1879, as amended). Published daily except Saturday and Sunday, by the Raivaaja Publishing Company, 48 Wallace Avenue, Fitchburg, Mass.

Republikaanien puoluekokous

Republikaanipuolueen kansalliskokous ja sen johtajat saavuttivat San Franciscossa ensimmäisen "voiton" jo noin puolitoista kuukautta sitten. Puoluekonventionin ohjelmajulkaisu oli jo viety kirjapainoon ja sitä oli alettu painaa. Vasta sitten huomattiin, että julkaisun kansilehtiä koristi ranskalaisen kuvanveistäjän, Auguste Rodinin "helvetin porttia" kuvaavaan veistosryhmän valokuva. Ryhmä esittää kolme alastonta miestä helvetin portin ulkopuolella. Vasta viime hetkessä huomattiin, että portin yläpuolella oli heikosti näkyvä kirjoitus "ken tästä käy, saa kaiken toivon heittäjä".

Kun asianomaiset puoluejärjestön toimitukset tämän huomasiivat keskeytettiin painaminen ja julkaisun kansiasa muutettiin uudestaan. Siinä tulikin sitten puolueen satavuotisjuhlaa mainostan Lincolnin ja Eisenhowerin kuvat.

Näin siis Suuri Vanha Puolue sai ääriään "kultaisessa" kaupungissa ensimmäisen voiton. Siellä ei tarvinnut "heittää toiveita"; siellä vallitsi itsensä luottamus ja varman voiton mieliala. Koko rullansin järjestämisessä republikaanit olivat paremmalla puolella sen vuoksi että he jälkeempain kokouksina saattoivat hyväksyä käytäntöä demokraattien viime viikolla esittämää julistusta. Yleiser kansanmiehen arvostelun mukaan demokraattien ohjelmassa oli kolme silmään pistävää virhettä. Se oli liian pitkä, kokoonpanoltaan ylimalkainen ja epä-määräinen ja se lupasi liian paljon. Viimeksimainittu seikka piti tää palkkansa erikoisesti siinä että siinä luvattiin enemmän säästää ja toisaalta luvattiin palveluksen muodossa enemmän kuluttaa.

Toisten "erehdyksistä" oppi ottaa republikaanit onnistulvaan alnakin siinä, että heidän ohjelmansa on lyhyempi. Mitä selvytteen ja lupauksin tulee, niin niissä San Franciscossa ei juur kyetty korjaamaan Chicagon virheitä.

Mitä asiallisesta sisältöön tulee, niin republikaanit puhuvalavan kohtuuttomalla paatoksella voimastaan ja kyyristä kansakunnan talousolojen järjestämisessä. Konventiopuhujat samoin kuin ohjelmakin on rakennettu sille olettamukselle että ansioitoss olevien lukumäärän lisääntyminen neljällä miljoonalla sitten vuoden 1952 on mukaa erikoisesti republikaanien ansio. Kohoavasta elintasosta, täystyöllisyydestä ja korkeista suhdanteista puhutaan juuri niin kuin nyt olisi rikkauden ja hyvinvoinnin huipulla ja juuri kuin kaikkesta tästä tulisi olla kiitolliset vallassaolevalle puolueelle. Ohjelmamoin kuin sen selittäjätkin otaksuvat parhaiten tietävänsä mitä Amerikka tarvitsee ja kaksessa hyvintaloudessaan he ovat valmiit antamaan sitä.

Tämälaatuinen demagogia menestyy palkattujen apotee-raajien parissa, mutta sillä ei valaista mitään. Se ei myöskään herätä niiden ihmisten luottamusta, jotka nyt kärsivät yli-tuotannosta johtuvasta epävarmuudesta ja työttömyydestä. Se ei myöskään johduta niitä pieniä farmareita, jotka republikaanien maatalouspolitiikka on jättänyt oman onnensa nojaan.

Tosiasi on, että huudettu hyvinvointi ja menestys — se kuuluisa "prosperity" — perustuu kokonaan väärille ja kerran itsensä kostaville taloudellisille perusteille. Kuvaavaa on ette republikaanien ohjelmassa puhuta mitään luonnottomasta kiihotuksesta menekin kohottamiseksi, velkakaupan suunnattomasta lisääntymisestä, hintojen kohoamisesta ja dollarin arvon laskusta. Juuri inflatorisen kehityksen alkukauden kierteiden johdosta kaikilla tuntuu olevan paljon rahaa ja hätäkö-silloin on puhua "hyvästä ajasta", mutta eri kysymys on kuinka se kestää ja kenen hyväksi se lopullisesti koittuu.

Taaskin republikaanien ohjelma lupaa Taft-Hartley lain uudistamista ja korjaamista. Vieläpä syytetään demokraattienemmistöistä kongressia siitä ettei sitä tähän asti ole korjattu. Ohjelman seipäät jättävät kaunisti huomioon ottamatta sen tosiseikan, että 84:n kongressin ensimmäisessä istunnossa republikaanella oli kaikki tilaisuudet kyseisellään lain uudestaan kirjoittamiseen, mutta se esitystä mitä Valkoisesta Talosta tehtiin ei olisi korjannut sitä työväenjärjestöille suosiollisemmaksi, mistä nyt San Franciscossa tehdään uusia lupauksia. "Right-to-work" -laista, eikä sitä mikä merkitys sillä federaalisella työsuhtelakilla on.

Aivan väärin republikaanit otavat krediittiä minimipalkkain hyväksymisestä ja he, enempää kuin demokraattikaan, eivät puhu mitään millä tavalla ketju- ja monien muiden liikkeiden työläiset, joiden lukumäärä nousee miljooniin, olisi saatava alimman palkkalain alaiseksi. Suorastaan häikäilemättömyydeksi täytyy republikaanien ohjelmassa luokitella se kohta, jossa he vaativat krediittiä Social Security -lain ja työttömyysvakuutusjärjestelmän käytäntöön asetuksesta ja kehityksestä.

Siviilivapaus- ja rotukysymyksessä republikaanien ohjelma voittaa selvytydessään demokraattien vaalijulistuksen. Sen aijan kuin demokraatit ainoastaan mainitsevat korkeimman oikeuden päätöksestä rotukarsinnoihin lopettamiseksi yleisissä kouluissa ja tunnustivat sen tarpeiden, republikaanit selittävät, hyväksyvänsä korkeimman oikeuden päätöksen siinä, että rotuillinen eristäminen on kehityksellistä tietä, opetuksen ja kansanvalistuksen kautta asetettain poistettava. San Franciscossa onnistuttiin siis hluken elvemmin vaikean probleeman anamuodollisessa esityksessä ja sen vuoksi onnistuttiin perustan askemisessa kamppailulle neeteriänsästäjien voittamiseksi alaikin pohjoisessa ja samalla älyttämään etelän republikaanisten johtajien kannatus.

Molemmat puolueet tunnustavat kommunistisen valloituspolitiikan vaaran ja lupaavat toinaa kaiken vointinsa mukaan insinäänkin rauhan säilyttämiseksi, kansakunnan turvallisuuteen suojelemiseksi ja puolustuslaitokseme tehostamiseksi. Molemmat kannattavat ystäväme ja liittolaisemme avustamista, sekä niitä liittoja ja puo-ustussopimuksia mitä ystäväl-isten kansojen kanssa on solmittu.

Theodore Rooseveltiltä periyllä ohjelmalla puhutaan luonnonrikkauksien kehittämisestä ja säilyttämisestä, mutta ei kato vallassa olevan hallituksen intellisuuteen, minkä johdos-aa voimatrusti ja muut suuret korporatit ovat edullisilla eh-killä haltuunsa saaneet luonnonrikkauksien kehittämisoi-keuksia. Ohjelman laatijat eivät tässä suhteessa suinkaan eivätkään muuttua politiikkaansa.

Kahnessa valta puolueestamme republikaanit muodostavat tiim-vilimän, yhtenäisemmän ja it-seltoisemman kapitalistisen järjestelmän organisation. Sen johtajien henkilökohtaisessa koonpanossakin ilmenee raha-vallan voima ja vaikutus. Mil-lion tahansakin sen piirissä muodostuu liberaalisempia tuu-lahduksia joutuvat sen edusta-jat pian johtavan puoluekoneis-tun kurinpitotoimien alaiseksi. Tämä sekka ihneni San Fran-cisccon konventionissa erikosen selvästi varapresidentin ehdok-kaan nimeämisessä. Presidentti Eisenhowerin populaarisuus on niin valtava, ettei puoluepiireis-sä ollut kysymystäkin jonkun

Pravda valittaa

Neuvostovaltien maatalousolojen vaikeuksista kirjoitettiin äskettäin Pravda-lehdessä suorastaan hälyttä-vää tavalla. Lehti ei peitä levotto-ruuttiaan tilanteen kriittisyydestä ja samalla se osoittaa sormellaan jopa imeltä mainiten useita johtavia vi-anomaisia syyttäen heitä leväperä-ytydestä tai kykenemättömyydestä.

Maassa on alkanut kireä kamppailu tarjatalouden kohottamiseksi, kirjoit-taa lehti. Ehdottomasti olisi turvatta-lihan, maidon, voin, villan, ym.uovutukset valtiolle. Ratkaisev-n te-jiä tässä asiassa on rehujen varusta-minen talvikulutusajaksi. Tässä suh-cessa esim. Moldavia pystyi saavutta-naan jopa v. 1960 vaatimusten tason. Tilanne on muodostunut kuitenkin hälyttäväksi. Monessa suhteessa se on paljon heikompi kuin vuonna 1955. Sato on runsas ja sääsuhteet erinoma-set. Silti Kasahstanissa, Etelä-Ukra-i-nassa, Baltian maissa ym. korjuutyöt edistyyvät valitettavan jähkästi. Luon-onniittiyttä on korjattu heinä 750-na vähemmän kuin v. 1955. Kokona-i-suudessa heinä on niitetty tähän mennessä vain 15 prosenttia. Syy lan-keaa koneemien holtajien, jotka ei-vät turvanneet korjuutyötä riittävällä määrällä koneita. Heinän kuivatus on epäjäijestyksessä. Lietuasssa ja Lat-viassa ei ole korjattu puoltakaan hei-näsadosta. Kaadettu nurin 35 % ja kbrjattu ainoastaan viides osa. Loput mätänevät niityillä. Rehujen varusta-missuunnitelma on toteutettu vain 5 prosentilla. Suonittiyhiin ei kajottu lainkaan. Heinäpellonle saapunutta nuorisoa ei käytetä hyväksi kylilin te-hokkaasti.

Kysymyksessä on suuri yleisvali-kunnallinen asia. Kaikkien huomio on nyt keskitteltävä vain siihen, lopettaa Pravda pääkirjoituksensa.

Suomen kuolleisuus-tilasto

Lopulliset tiedot kuolleisuudesta v. 1955 ovat juuri valmistuneet Tilastol-lassa päätoimistossa. Ne osoittavat, että Suomessa viime vuosina saavut-tu alhainen kuolleisuus-tasoo on edel-leen säilytetty yleisen kuolleisuus-tu-ollessa nyt jo neljäntenä perättäi-senä vuonna alle 10 henkeä tuhannel-la. Vuodesta 1954, jolloin saavutettiin toistaiseksi alhaisin kuolleisuus, 9.1 tuhatta henkeä kohden, on vastaava luku v. 1955 kuitenkin noussut 9.3:een ja kuolleiden kokonaismäärä oli 39-573 eli noin 1600 henkeä enemmän kuin edellisellä vuonna. Tähän nousuun vaikutti alkuvuodesta esiintynyt influenssaepidemia, jonka johdosta kuolleisuus influenssaan kohosi edel-liseen vuoteen verrattuna kolmeker-taiseksi. Jonkin verran lisääntyi myös kuolleisuus eräisiin vanhempien ikä-lukukin tauteihin, mikä on influenssa-vuosiina ja ankarien talvien yhteydes-sä tavallista. Kuolleisuus keuhkotau-tiin, joka oli aikaisempina vuosina jyrkästi alentunut, osoitti samoin pientä nousua vanhimmissa ikäluokis-sa. Kuolleisuus useimpiin muihin tar-tuntatauteihin sitävästoin kehittyi edelleen suotuisasti ja esim. kurkku-mätä aiheutti vain yhden kuolema-tapauksen.

toisen asettamisesta presidentin ehdokkaaksi. Puoluejohtajatin tunnustavat, että republikaanien voitto neljää vuotta sitten saavutettiin kenraali Eisenhowerin nimellä ja vaikutuksella, eikä kansamme valtiollisen vah-voillisuuden edustajilla olisi suurtakaan mahdollisuutta voit-taa ensi syksynä, jos he eivät olisi saaneet Eisenhoweria ehdokkaakseen. Sen vuoksi hänen uudeelleen ehdokkaaksi saami-sensa on ollut niin tärkeä asia.

Mutta toisin on asia varapre-sidentti Nixonin kohdalla. Näyt-tää siltä kuin puolueen käytän-nöllisten toimistajoiden johta-vissa piireissä olisi Harold E. Stassenin kautta tahdottu tun-nustella maaperää Nixonin syr-jäyttämiseksi, mutta puolueen kansalliskomitea ja koko vanha kaarti oli alkoja sitten päättä-nyt toisin. Jos todella olisi tah-dottu varapresidentin valitsemis-en jättää avoimeksi, niin se o-lisi voitu etukäteen selvästi sa-noa. Niin ei tehnyt presidentti Eisenhower; tai mahdollisesti hänen ei sallittu tehdä. Sen si-jaan kuin kansalliskomitean puheenjohtajan tehtävänä olisi esitellä ehdokkaita, Mr. Hall toi-mi kaiken aikaa ehdokkaiden valitsemiseksi. Puolueen vanha kaarti ei uskaltanut riskeerata kysymyksen avoimeksi jättämi-sellä konventionille. Mr. Eisen-hower asetettiin ehdokkaaksi konventionin edustajien yleisen suosion perusteella, mutta Nixon asetettiin hänen kumppanik-seen poliittisella höyryjyrällä.

Suurin kuolemansyysryhmä, sydän-taudit, aiheutti 11,883 ja kasvaimet 6,292 kuolemantapauksia.

Tapaturmien aiheuttama kuollei-suus lisääntyi jonkin verran vuoteen 1954 verrattuna. Tapaturmaisesti ku-lui 2,013 henkeä mikä oli noin 5 pro-senttia kaikista kuolemantapauksista. Lisääntymistä oli havaittavissa erikoi-sesti liikenne- ja hukkimis-onnetto-muoksin kohdalla.

Vuotta nuorempia lapsia kuoli 2,666 eli tuhatta elävänä syntynyttä kohden 30, mikä on alhaisin Suomessa kos-kaan todettu luku.

Hollannilla tehok-kaimmat lehmät

Maailman maidontuotanto nousee jatkuvasti, ilmoittaa Yhdistyneiden Kansakuntien elintarve- ja maatalous-järjestö FAO viimeksi ilmestyneessä vuosikirjassaan "Yearbook of Food and Agricultural Statistics".

Koko maailman (Neuvostoliittoa lukuunottamatta) maidontuotanto oli vuonna 1954 253.2 milj. tonnia eli 14 prosenttia enemmän kuin toista ma-ilmansotaa edeltäneinä vuosina, jol-loin vastaava määrä oli 221.3 milj. tonnia.

Vuoden 1954 tuotannosta oli 225.2 miljoonaa tonnia lehmänmaidota, 15.5 milj. tonnia puhvelinmaidota, 7.7 milj. tonnia vuohenmaidota ja 4.8 milj. ton-nia lampaanmaidota. Sotaa edeltäneistä vuosista tapahtunut tuotannon lisäys on miltei kokonaan lehmänmaidota. Muiden eläinten kohdalla ovat tuotan-toluvut muuttuneet vain vähäisen.

Suurin eli 40 prosenttia on noussu ollut Latinalaisessa Amerikassa ja Af-rikassa. Maanosin suoritetuissa ver-tailuissa on Eurooppa todettu suurim-maksi maidontuottajaksi. Vuonna 1954 oli Euroopan maidontuotanto 114 tonnia eli kymmenen prosenttia enemmän kuin sotaa edeltäneinä vuo-sina. Pohjois-Amerikassa on maidon-tuotanto noussut 17 prosenttia ja on nyt 63.8 miljoonaa tonnia.

Hollannin lehmät lypsivät v. 1954 entiten koko maailmassa. Maidon kes-kimääräinen tuotto lehmää kohti vuo-dessa oli 3,950 kilo. Belgiassa oli vas-taava luku 3,760. Englannissa samat Yhdysvalloissa 2,500 ja Ranskassa 2,050.

Intiaanien vanha kulttuuri

"Isäni haasteli, minulle matalalla äänellä. Silten Intiaanit aina puhuvat lapsilleen hiljaa ja tyneesti, niin et-tä lapsi luulee unekeivansa. Mutta hän ei koskaan unohtanut". Niin pu-ru eräs lounaisheimon vaimo kasva-tuksestaan. Todellakin niin intiaanit olkoivat kasvattaneet lapsiaan, jotka olivat oppineet istumaan hiljaa ja nauttimaan siitä. He olivat oppineet käyttämään hajuhalia, katele-maan tarkkaavasti, vaikka ei ollut mitään näkemistä ja kuuntelemaan tarkkaavasti, vaikka kaikki oli nien-näisesti hiljaista. Tällä kansalla sanat olivat loistavia välineitä, joilla he muodostivat laulunsa ja tarunsa.

Amerikan kaikkien ja erikoisesti Uuden Meksikon tasangon intiaanien parissa annetaan laulun laulamiselle ja tarun kertomiselle enemmän arvoa kuin pelkälle henkilökohtaiselle il-maile. Näin he kuvittelivat muut-tavansa itsensä ja ystävänsä kohta-let sekä henkilöillisuuden luonnossa olevien esineitten kuten puitten, ki-vien jne. avulla, joissa oli heidän mielestään lukuisia yliluonnollisia henkiä ja kuolleitten vaeltavia sie-luja.

Intiaanien mielestä sana oli ole-massa ennen aurinkoa ja kuuta. Se oli sopittu riippumattomasta ai-neesta, joka on heidän jumaliansakin ylempänä. Sana oli olemassa jo en-nen luomista. Alussa oli ajatus, unel-ma ja sana.

Laulut syntyivät näille intiaaneille kahdella eri tavalla joko ankarassa valmistautumisessa, taikka unelmoi-dessa huumausainetien vaikutuksen alaisena. Ensimmäisessä tapauksessa asianomainen, ehkä surullinen nuori mies, jonka on vaikea päästä suru-istaan ilman yliluonnollista apua, läh-tee pois yhteiskunnasta luonnon yk-sinäisyysyteen. Siellä ankanan paaston ja pitkien yövalvomisien avulla hän etsii unelmaa tai näkyä, jossa Wa-konda, eräs yliluonnollinen olento, antaa hänelle laulun, joka häntä oh-taa koko hänen elämänsä. Etelä-Ca-lifornian Yuma-Heimoit käyttä-vät toista menetelmää, jossa laulu on tui huumausainetien avulla ilman erikoisia valmistautumisia. Mutta tästä oli seurauksena, että heidän elä-mänsä lyheni huomattavasti.

Tasangon Maricopa-heimon kult-tuurin sydän oli unelman kokeminen. Tälle heimolle se oli kaikkien mui-den kokemuksen huippu. Heidän mukaansa menestyminen elämässä riippui siitä, että oli jotain unelmoi-nut. Varakkuus ei siis johdu ihmisen hyvästä työstä, vaan hänen unelmoi-misestaan. Vaikka tarua ja lauluja ovatkin säilyneet perimätietona, jo-

kainen laulaja on unelmoitnut ne unel-leen. Näin tekee edelleen yhteis-kunnan jokainen jäsen. Savenvalaja unelmoi uusista ruukkumodoista vanhojen linjojen perusteella. Herä-tessään hän iloisesti kehu uusista suunnitelmistaan välttämättä näitten olevan hänen omiaan, vaikkakin ne ovat perinteellisten saviastoiden pienä muunnelmia.

Raitis ankaraa valmistautumistaan unelman kokemisen tasangon intiaa-ni tekee kaikkensa herättääkseen si-mpaanisä yliluonnollisen vaikutuk-selle. Hän saavuttaa tämän jatkuvaa-lta keskittymisellä jonkin kohtaan luonnossa. Tämä tapahtuu niin voimakkaasti, että hän asteittain me-nettää oman persoonallisuutensa lähtyen siksi luonnon esineeksi, jota hän on tarkannut. Hän muuttuu niin väkevästi puun osaksi, salamaksi tai nyrksiksi, että laulun muutoukses-sa hänelle se on todella salaman tai puun oma laulu, jonka hän oppii ja omaksuu.

Me naiset!

Ohjeiden antaminen jokapäiväistä elämästä varten on siinä määrin mu-dissa, että jos lukisi kaikki näissä merkeissä kirjoitetut kirjat ja kirjoitukset, ehäsi saan varsinaisessa mie-lessä tuskin elää. Tuolissa istumista nimittäin ei kaiketi voida pitää suu-ranaisen elämänsä.

Pastorit, tuomarit ja lääkärit näyt-tävät kiilloittelevan siitä, mikä am-mattikunta saa julkisuuteen enem-män elämänoheita käsittelevää kir-jallisuutta. Tunnetuimmilla miehillä on kokonaisia toimistoja kustannus-toimintaansa varten.

Tottahan tämän kaltainen kirjalli-suus tervetullutta on. Toisinaan tun-tuu kuitenkin siltä, että liika on lii-kaa, etenkin kun useat kysymyksessä olevista kirjoista lyhennettyinä esi-tellään päivälehtien palstoilla, minkä lisäksi niin sanottu naisten sivuilla kosketellaan siitä vieläkin lyhyem-mässä muodossa. Toinen sanoen kun jokin kirjan saa käteensä, sen on jo lukenut paljon lyhennettynä tai vä-hän lyhennettynä, tai sekä paljon että vähän lyhennettynä.

Muuan emten huomiota herättä-neistä elämänohekirjoista on tohtori John A. Schindlerin kirjoittama "Mit-en elää 365 päivää vuodessa". Ky-täsymyksessä oleva mies on lääkäri eikä filosofian tohtori. Hän omistaa teoksensa tavallisten ihmisten suu-rinmoisuukselle, mistä ei liikoja pu-huta eikä tottota. Hän tarkoittaa tavallista ihmistä luola-asukaasta juoksuhihojen ääressä seisojaan, jol-la kautta aikojen on ollut rohkeutta kestää ja päättäväisyyttä saada elä-määnsä paras mahdollinen.

Rohkeus kestää on auttanut ihmisiä aikoina, jolloin surua on seurannut uusi suru, häviöitä uusi häviö, vaikeutta uusi vaikeus. Päättäväisyys tehdä kaikista paras mahdollinen on vastannut vastatuleen sointuvin tanssivielin, valaisut synkät hetket iloisin toivokirkin sananuskauksin, ja auttanut ihmisiä henkisesti kasva-maan ylöspäin, kun tilanteet ovat "kasvanee" alas-päin.

Millaisia ohjeita tohtori Schindler antaa? Mikäli ihminen on ehtinyt niin sanotulle "vanhemmalle puolen ikää", toisiasia on pidettävä toisia-sina. Ihminen ei kerta kaikkiaan enää ole nuori. Elämänsä voi kuitenkin teh-dä yhtä hyvin täydeksi kuin tyhjäksi.

Jos joku vanhoista ystävästä ku-lee, tilalle on esitettävä uusi ystävä. Ajatusten pitää olla joustavia. Ei pidä olla ennakkoluuloinen. Ei pidä aina arvostella nuoria, ja nähdä heis-sä pahaa.

On kiinnitettävä erityistä huolta pukeutumiseen. Vaatteiden pitää olla ehdottomasti siistit. Jos ilmestyy rei-kiä, ne on paikkattava. Myös tapojen pitää olla siisti. Ei mitään "mitä sillä on väliä", orpa kysymyksessä vaat-teet tai tavat.

Harrastuksia ja taaskin harrastuk-sia. Ja mielen on oltava tyytyväinen, jopa iloinen. Kanssaihmisä on ter-vehdittävä hymyillen, eikä valitellen. Valittela voi korkeintaan tuon on yk-sin, eikä valittelua kuule edes itse!

Älä myönnä olevasi väsynyt. Olles-sasi väsynyt istuudu lepäämään aina-kin hetkeksi, ja vakuuta itsellesi, et-tä juuri sillä hetkellä halustikin ist-tua.

Älä pelkää kuolemaa. Jokainen ennen sinua kuollut on sen kestänyt. Tähän tapaan kirjassa neuvotaan ja perin yksityiskohtaisesti kirjoittaja käsittelee elämämeä kunta psyko-logista päätarvetta. Näitä tarpeet ovat niin tärkeit, että jos yksikin niistä ei tule tyydytetyksi, ihminen ei ole onnellinen, vaan hän on levoton ja rauhaan, eikä hän useinkaan tiedä miksi.

Ihminen kaipaa hellyyttä ja rakkautta. Hän haluaa, että maailmassa on ainakin yksi elävä olento, joka häntä rakastaa ja hänestä pitää. Tämä saa ihmisen tuntemaan, että hänellä on elämänsä oma tärkeä paikkansa. Ellei mistään eikä niiltään taholta saa rak-kautta, tuntee helposti itsensä yksi-näiseksi ja hyljättyksi.

Ihminen ei kuitenkaan saa tuntea itseään yksinäiseksi ja hyljättyksi. Jotta vältyttäisi tästä, pitää tehdä jo-takin. Ratkaisu on tämä: ellei i-ke sa osakseen rakkautta, sitä pitää an-taa muille! Mitä enemmän sitä pa-rempi. Tulos on, että ihminen jaksat-takin tuoda olevansa tärkeä. Yksi-näisinkin ihminen maailmassa löytää

kanssaihmisä, joille voi olla hyvä, ja jota voi rakastaa, niin että yksinäi-simmänkään ihmisen ei ole pakke-tuntee itseään yksinäiseksi.

Jos elämä tuntuu epävarmalla, sitä ei saa surra. Suru on omiaan vain li-säämään epävarmuutta. Pitää ajatella synkinäkin hetkinä valkoisia ajatuksia.

Ellei ole harrastuksia, niitä pitää hankkia. Luovien harrastusten mer-keissä on hyvä tuoda ilmi ajatuksiaan ja tunteitaan. Harrastukset muodostu-vat eräänlaiseksi tuuletusikkunaksi.

Ellet saa osakseen tunnustusta, anna sitä muille. Osa tunnustuksesta saat-taakin kimmoa takaisin sinuun.

Jos puuttuu kokemuksia, hanki niitä. Elämien ei ole pakko olla yksi-toikkoista. Se voi olla mielenkiintois-ta ja tapausrikasta. Suunnittele, mitä tehdä.

Ihminen ei saa menettää itseku-nioitustaan. Jos sen menettää, se pi-tää saada takaisin mahdollisimman pian. Sen saa takaisin ajattelemalla, että me kaikki olemme yksiä pullia-sia. Kuten kirjassa sanotaan: "Sinä olet yhtä hyvä kuin minä, ja me olem-me yhtä hyviä kuin he ovat."

Moitin alussa kirjojen esitteliäistä paljon ja vähän lyhennettynä. Nyt lankesin itse samaan syntiin. — Rai-sa.

JUTUSTELUA

Suomen kansa kaskuaa

"Hyvää päivää, laastarin laastuja, onko itse rohtoruhtinas kotona? Mi-nun ämmäni se ähkee ja puhkee; vi-lutauti sitä kai vinguttua", sanoi sa-volainen, kun apteekkiin tuli.

Apteekkari tuosta suuttui ja veti miestä korville oikein molemmin puo-lin.

Mies meni kotiansa ja vetäsi vai-moan korvalle, sanoen: "Tämmöistä lääketettä apteekista annettiin." Vaimo säikähti ja parani.

Muutaman päivän perästä mies il-maantui apteekkiin uudelleen ja loi apteekkaria korvalle, sanoen: "Tuossa on loppu takaisin, lääkkeestä ei tarvit-tu kuin puolet."

Tsaarivallan aikana Oulun kasar-milla on sotilasansait. Sievätä kotoi-sin oleva Pikku-Eppo komennetaan vahdiksi kasarmin portille ja kapteeni antaa määräyksen, ettei portista saa päästä sille siviilipukuisia miehjä eikä huonomaineisia naisia.

Tanssiaisten loputtua kapteeni tuok-kaa:

— Eikö sisälle pyrkinyt enempää kuin neljä naista.

— Pyrkä paljonkin, herra kapteeni, mutta niillä neljällä vain oli maine-toistusta.

Maanviljelijä oli syystä tai toisesta pudonnut kaivoon. Hän poki vettä parhaan kykynsä mukaan ja huusi eukkoaan avuksi.

— Odota vähän ja koeta pysytellä pinnalla. Käyn hakemassa renkejä pelolta avuksi.

— Alkohän hättäile, huusi maanvilje-lijä kaivosta. Paljonko kello on?

— Puoli yksitoista.

— Jaaha. Kuule, kyllä minä pinnal-la yritän pysytellä aamiaisaikaan asti.

Eräissä kylässä päätettiin kerätä varoja, että saataisiin kiviä hait-tausmaan ympärille. Kun kerääjät me-nivät kitsaudestaan kuulon H:n ta-loon, sanoi isäntä, että kiviä hait-ta tarpeeton.

— Kuinka niin? kysyivät kerääjät.

— Minusta se ei ole tarpeellinen. Ensinnäkin ei hautausmaalla ole ke-tään sellaista, joka voisi sieltä karata, ja toiseksi, hautausmaan ulkopuolella ei ole ketään, joka haluaisi sinne.

Pappi oli juuri pitänyt jäähyväis-puheensa seurakunnalle, josta hänelä oli ollut hyvin paljon harmia.

— Kuinka ihana saarna! huudahti muuan seurakuntalaisista, — ja kuin-ka sopiva jäähyväissarjaksi.

— Kuinka niin? ihmetteli toinen.

— Voiko löydä parempaa tekstiä kuin "minun isäni kodissa on monta asuinhuonetta... minä menen valmista-maan teille sijaa". Voitteko muuten sanoa, missä on hänen uusi toimipaik-kansa?

— Hänestä tulee vankilansaarnaaja.

Laiuri Kakkula joutui kerran poi-kineen ankaraan myrskyyn. Silloin hän nosti kätensä taivasta kohti ja lausauti:

— Jos minä vielä tästä selviän, niin minä vannon, että kävelen poikani kanssa peninkulman herneitä kengis-sä!

Jos vastauksenne on — EI KUKAAN!, lähettäkää meille \$6.50, niin me postitamme teille tämän kuvin ja kartoin va-laistun 298 suurta sivua käsittävän teoksen lujin kansiin sidottuna.

RAIVAAN KIRJAKAUPPA

Fitchburg, Mass.

FINLAND between EAST and WEST

by Anatole G. Mazour

Kuka tahtoo olla tutustumatta Stanford Yliopiston pro-fessorin, tohtori Anatole G. Mazourin kirjoittamaan Suomen valtiollista historiaa koskevaan katsaukseen, jossa pieni Suo-mi saa tunnustusta siitä taistelusta, jota se kävi toisen maailmansodan aikana itsepäistelyksessä?

Jos vastauksenne on — EI KUKAAN!, lähettäkää meille \$6.50, niin me postitamme teille tämän kuvin ja kartoin va-laistun 298 suurta sivua käsittävän teoksen lujin kansiin sidottuna.

RAIVAAN KIRJAKAUPPA

Fitchburg, Mass.

He selviytyvät hengissä ja lupaus otti täyttää. Kun kilometri oli talsit-u, alkoi Kakkula voivotella:

— Helkkarin, helkkari, miten ki-neitä tekee! Mutta miten ihmeessä si-nä voit astella noin huolettomasti?

Potka vastasi: — Minipäs keitin uerneet ennen lähtöä!

Brooklyn, Conn.

BROOKLYN, CONN. Brooklynin Ev. Lut. kirkossa ei ole jumalanpalvelusta tänä sunnuntaina, elokuun 26 päivänä syystä, että pastori Viljo Heiman on sairana. Pyydetään seurakunnan jäsenten levittämään tietoa seurakuntalaisille. — Lenny H.

Canterbury, Conn.

ASKLIN osaston syysjuhlat onniin yli toivettiin. Kaunis ilma oli koko päivän, yleisöä paljon ja oh-jelma oli kaikki täysipainoina, josta yleisö nautti. Selvästi huomasi että vielä on Canterburyn ympäristöllä kansanvaltaa kannattavaa yleisöä, jotka kaikki nauttivat juhlista. Päi-västä alettiin

URHEILU

OLYMPIAINNOSTUSTA JA
MAINIOITA TULOKSA

Helsingissä, elokuun 20 p:nä 1955, Suomi-Seura — Altti kiireisenä, mutta hyväntuulisena tapasimme Olympiastadionin kolmannessa kerroksessa Suomen kamreeri Jussi Tossavainen, stadionin isännän ja olympialaisen keräystoimikunnan puheenjohtajan.

Niin, amerikansuomalaisille enamme olla niin paljon kiitollisia erikoisesti urheilun alalla, toteaa Jussi kohta alkunsa. Mieli herkeytyneenä hän muistelee vuotta 1932, jolloin "suomalaiset dollari" Yhdysvalloissa ja Canadassa keräsivät keskuudestaan lähes puolet Suomen joukkueen lähettämiseksi Los Angelesiin ja Lake Placidiin. Olympiavuosina 1948 ja '52 kirjoiti amerikansuomalaisten kirkkoista jälleen 10—15 miljoonaa markkaa.

Viime kisojen isäntänä katsoo Suomi velvollisuudekseen lähettää nyt Melbourneen 50—60 miehen joukkueen ensi marraskuussa. Se lentää pohjoisnavan yli kymmenessä yhässä Norjan, Tanskan ja Ruotsin värien puolustajien kanssa pysähtyen Hawaiilla noin puoleksitoista tunniksi.

Olympiastadionimme maksaa tällä kertaa noin 80,000,000 markkaa, josta 25 milj. käyettiin jo talvikisoissa Cortinassa. Mainio menestyskierrosiella osoitti, että markat oli hyvin sijoitettu urheilulähtöihin. Nyt tarvitaan vielä lähes 40 milj. markkaa poikemme lennättämiseksi toiselle puolelle maailmaa ja koska valtio ei kustanna urheilijoita Suomessa enempää kuin Amerikassa, on kaikki kerättävä vapaaehtoisuudella.

PELLERIN'S PACKAGE STORE
Valittuja viinejä, väkijuomia, olutta, jääkylmiä soodaa.
Avoinna klo 9 aam. — 9 illalla.
Perjant. ja lauant. klo 11 aam. ja ill.
Pub. Logan 4-5361 Plainfield, Conn.

LEEMANS SUPER MARKET
"A UNIVERSAL STORE"
PUHELIN PRESCOTT 4-2621 BROOKLYN, CONN.
TUOTETTUJA HERKKUJA
Täydellinen varasto LIHAA - SEKATAVARAA - JÄÄDYTETTYJÄ RUOKIA - HEDELMÄ - VIHANNEKSIA.

Nopea palvelu
Työ tyydyttävä; tekijät
Keystone Cleaners of
Moosupin ekspertit
Kirjoitustarvikkeita
ja kortteja

toisina lahjoituksina. Onneksi koko Suomen kansa on niin urheilun puolesta, että se suhtautuu täydellä ymmärtämyksellä ja innolla yhteiseen asiaan. Niin herkästi reagoivat suomalaiset kaikkeen urheilulliseen, että kun viikonvaihteessa saavutetaan joku huipputulos tai poikamme menestyvät hyvin kansainvälisissä kisoissa, niin jo maanantaina tilataan lisää olympiamekkoja ympäri Suomen ja liikkeet tekevät huomattavia olympialahjoituksia.

Aivan erikoisena esimerkkinä kotisuomalaisille ovat olleet Yhdysvalloissa ja Canadassa asuvat maamme miehet. Jos he siellä, maitten ja merien takana, rientävät aineellisesti tukemaan sinivalkoisten värien osanottoa ja menestystä, niin onhan täällä kotikamareillakin tehtävä kaikki voitava. Saamme juuri tietää, että Port Arthurista on kerätty olympiakeräykseen jo 202,500 markkaa — jolla jo saamme melkein puoli miestä Melbourneen, sillä yhden kokonaisen lähettämisen maksaa yli puoli miljoonaa Australiassa on vain parisen tuhatta suomalaista, mutta nyt hekin ovat täysin sydämin olympiain tunnelmassa: sieltä on tullut jo 200 puntia ja lisäksi ovat Australian suomalaiset luvanneet pitää poikamme "täysissä vitamiineissa" hedelmien ym. muodossa.

Saimme kuulla, että Suomen joukkue valitaan lopullisesti vasta Unkarin vastaan käydyin maastottelun jälkeen lokakuussa ja sitä aikaisempia suurkokoituksia ovat luonnollisesti Suomen mestaruus- eli Kalevan Kisat Lahdessa sekä Suomi-Ruotsi maastottelu syyskuun 8—9 päivinä. Maastottelun kunnosta — rahojen lisäksi — sitten riippuu, ketkä pystyvät matkallensa luvastaan. Täysillä edustuksia kaavailleen nyt ainakin maratonille, nykykalaiseen 5-otteluun ja voimisteluun.

Tämän koki kertomuksen ydin siis sisältyy niihin sanoihin, jotka konsuli Arvo Himberg muutama vuosi takaperin lausui New Yorkissa pidetyssä olympiajuhlissa: "Kaikki päättyi aikanaan, vaan rahan puute ei milloinkaan". Siinä mielessä pyysi Jussikin vaatimatonta liittämään tähän tervehdyksen osoituksena — ei

Brooklyn Dry Cleaners and Launderers
MARY LEEMAN nyt hoitajana.

LEO KAURANEN
PUTKITYÖ- ja LÄMMITYSLAITEURAKOINTIA
PRescott 4-3118 Brooklyn, Conn.

BURKS ja DEMING VESISYSTEEMEJÄ

THE GRISWOLD Dept. Store
MIESTEN, NAISTEN ja LASTEN KENKIÄ ja VAATTEITA.
Tavotteemme on tyydyttää vaatimuksenne aliallamme!
74 Main St. Jewett City, Conn. Puhelin 248.

JEWETT CITY HARDWARE CO.
2 North Main Street, Jewett City, Conn.
MYNTIÄ ja HUOLTOA 26 VUOTTA
KAIKENLAISTA RAUTATAVARAA
Puh. Drake 6-2774

EASTERN LIVE & DRESSED POULTRY CO.
Bonded Dealers — Willimantic, Conn.
Maksamme korkeimmat hinnat 'brellerista' linnuista, Capon-kukista ja 'pulletista' N.E. valtioissa
Puhelimit: päivisin Harrison 3-1611 ja 3-1691
Collect: yöllä Harrison 3-1074 ja 3-2986
Me emme ole yhteistoiminnassa minkään muun laitoksen kanssa.

COLLINS MOTOR SALES
MYNTIÄ JA PALVELU
— Käytettyjä autoja ja trokeja —
Puh. Logan 4-5503 Main St., Moosup, Conn.

The Connecticut Bank & Trust Co.
MOOSUP OFFICE
Federal Reserve Systemin jäsen. Kiihllä suuri palvelusalan taito. Kiihllä pieni tuntemaan taidit. Kiihllä voimakas turvamaan taidit.
Federal Deposit Ins. Corp. jäsen
KAIKENLAISIA FARMIKINNELAINOJA
Puhelin Logan 4-2789

PAUL W. ROPER & SONS
MYNTI ja HUOLTO
ALKUPERÄISIÄ OSIA
TAATUJA KÄYTETTYJÄ AUTOJA.
Puhelin Logan 4-8598, Ward Ave., Moosup, Conn.
Alkuperäinen KOVA HIILI
on käyttöarvoaan parasta. Se kestää kauemmin.
Puhelin Logan 4-8593, Ward Ave., Moosup, Conn.

NAKÄALOJA LAPIN TUNTUREILLA
Näin kauniina aukeaa vaeltajan eteen tyynenä päilyvä Kilpisjärvi.

omasta, vaan Suomen olympiaedustuksen puolesta:
Mr. Jussi Tossavainen
Olympiastadion, Helsinki.

Lopuksi viimeisimmät ilonpaukut Suomesta:
Suomi voitti voimistelussa Saksan yhden maailman lujimmista maista sillä alalla, tuloksella 285,35—283,10. Mieskohtaisen kilvan voittivat suomalaiset Berndt Lindfors ja Raimo Heinonen.

Hämeenlinnan Metsästyseuran 80-vuotispäivän juhlapäiväsuissa Vilho Ylönen saavutti maailman ennätystä 3 pisteellä ylittävän tuloksen 'vaapa-kivillä' 3x40 laukausta: 1.142.
'Nuori Antti Seppälä Lavalista heitti vallan hurjasti: 76.63.

Ensi maanantaina toivomme voivomme kirjoittaa herkkulaisista tuloksista Hollolan Lahlesta!
— Topi Halonen.

"Onnellisten saari"
Kapinallisten merimiesten ja tahittilaisien jälkeistä Pitcairnille

Suunnilleen puolivälissä Uuden Seelannin ja Etelä-Amerikan länsirannikon välillä sijaitsee pienenoinen, vain 5 nelökilometrin laajuinen Pitcairnin saari. "Onnellisten saareksi" sitä myös kutsutaan. Tämän romanttisen nimityksen aiheuttavat monet erinomaiset edut, joita sen asukkaat nauttivat.

Saarella ei ole lainkaan veroja eikä työttömyyttä. Siellä ei tapahdu liikenneonnettomuuksia eikä siellä tarvitse rakentaa pommisuojia. Tosin saarella on yksi poliisintapainen virkamies ja pormestari, mutta heillä ei ole mitään tehtävää.

Pitcairnin 202 asukkaalla olisi yllin kyllin aikaa käydä elokuvissa tai vaikkapa tanssia. Mutta seppä ei käy pänsä. Lähin elokuvateatteri sijaitsee 4,000 kilometrin päässä Uudessa Seelannissa ja tanssiminen on täysin kiellettyä. Varsinkin miehillä olisivat pitcairnilaiset varmaan nähneet kuulun suurlinjan "Kapina laivalla", jossa Clark Gable näytteli kaikkien pitcairnilaisten kantaista Fletcher Christiania. Tämän Etelämeren saaren asukkaat ovat nimittäin sekakansaa, jonka syntyminen juontaa juurensa englantilaisella Bounty-sotalaivalla v. 1789 tapahtuneesta kapinasta — suurimmasta Englannin laivaston historiassa.

Aikojen kuluessa on Pitcairnille totuttu kieltoihin yhtä hyvin kuin moniin etuihin. Kukaan ei napise, vaikka teetä ei saakaan juoda ja tupakoinnin julkisesti on kielletty. Saarella pidetään itsestään selvänä, että kaikki muut kirjat ovat kiellettyjä, peisti raamatut ja virsikirjat. Laulua saa ainoastaan virsillä ja lasten kehtolauluja. Lapsia ei kasteta lainkaan, vaikka asukkaat ovatkin läpikotaisin hurskaita. He kuuluvat nimittäin "Seitsemännen päivän adventisteihin", joka lahko ei hyväksy kastamista. Jo yli 100 vuotta on Pitcairnille odotettu Kristuksen paluuta ja uskotaa lujasti maailmanlopun olevan aivan ovelta. Ja niinpä ei paljoa piitatakaan tulevaisuudesta, vaan eletään päivä kerrallaan. Minkäläisissä sääntöissä ei saarelaisilla ole. Mutta siellä on heidän vieraanvaraisuutensa vertaansa vailia.

Palatkaamme vuoteen 1789. Tällöin oli ehtävä englantilainen kasvitieteilijä, sir Joseph Banks, keksinyt ajatuksen, että Etelämeren saarten rannikolla leipäpuuvedelmää olisi saatava leviämään yleiseksi myös Englannin Länsi-Intiassa. Tässä tarkoituksessa oli näiden ihmisenpään kokoisten hedelmien siementä kuljetettava sinne istutettavaksi.

Tehtävän sai suorittakseen kapteeni William Bligh sotalaivalla Bounty. Kapteeni Bligh, jota elokuvassa esittää Charles Laughton, oli tavattoman ankara ja äkkipikainen mies. Hänen raaka komentoensa johti ennen pitkää kapinaan. Aluksen ensimmäinen upseeri, Fletcher Christian, jätti vihautun kapteenin pelastusveneessä aavalle merelle Australian itäpuolella ja suuntasi aluksen kohti Tahitiä. Siellä livisti pari matruusia maihin. Mutta Fletcher Christian purjehti yhdeksän merimiehen, kuuden alkuasukkaan ja kahdentoisista erittäin kauniin tahittilaisneitsosen kanssa edelleen. Useita vuosia heitä pidettiin tietyntönnä kadonneina. Tahitiin jääneet karkulaiset sen sijaan pidettiin ja Lontoon satoaikoihin tuomitsi neidät hirtettäväksi.

Christian oli ohjannut aluksensa kohti Pitcairnia. Kun kapinalliset astuivat maihin v. 1789, oli saari täysin asumaton. Kiviset patsaat ja kallioluolat osoittivat kuitenkin että saarella oli joskus ennen heitä ollut asukkaita.

Bounty poltettiin kaikkien jälkien hävittämiseksi. Vain aluksen metalliosat, pari kivääriä, raamattu ja rukouskirja otettiin talteen. Omantunnonvaivat kalvoivat Christiania. Mutta paluuta ei enää ollut.

Kaksikymmentä vuotta myöhemmin löyi paikalliset amerikkalaiset valaanpyytäjät Topa. Tällä välin oli paljon muuttunut. Hehkuvasilmäisten tahittilaisneitsosten takia oli viisi brittiä ja kaikki kuusi heidän mukanaan tullutta alkuasukasmiestä murhattu. Kaksi brittiä oli tullut parantamattomaksi juoppohulluiksi keittämisestä kotipolttolaisen viinan ansiosta. Vain yksi britti oli kuollut luonnolliseen kuolemaan. Jäljelle olivat jääneet naiset, lauma lapsia ja viimeinen kapinallista, John Adam.

Adamin asiat olivat sujuneet hyvin. Kapinallisesta oli tullut suuren pörrä huoletettavainen isä, joka oli tehnyt raamatun laikseen johtamassaan yhdyskunnassa. Hänen alamaissaan viettivät mitä moraalisinta elämää. Saarella sattumalta pistäytynyt englantilainen merentutkija, sir Thomas Staines, selosti palattuaan Englannin meriministeriölle: "Adam on kunnianarvoisa vanha herra." (Adam oli siihen aikaan 47-vuotias). "Englantilaisi voit ottaa esimerkiksi saarella vallitsevasta korkeasta moraalisesta." Stainesilla ei ollut harmainta aivastusta, että Adam oli viimeinen elossa oleva Bountyn kapinallista.

Adamin muutettua manan majolille kohosi saarelaisien esimieheksi otteiltään diktatorinen Josua Hill. Asukkaat tottuivat pian hänen mielettömän ankaraan kurinpitönsä ja palvelivat häntä miltei epäjumalana. Viime vuosisadan vaihteessa muodostivat saarelaiset parlamentin, jossa oli seitsemän jäsentä. Parlamentilla oli niin vähän työtä, että se saattoi jättä jatkuvasti lomaa. Pormestari riitti aivan hyvin.

Fletcher Christianin jälkeläiset rakastavat saartaan. Kaksi kertaa on kourallinen nuoria poikia ja tyttöjä siirtynyt Tahitiin ja hedelmällisille

Normforlin saarille Australian itärintikolle. He ovat kaikki palanneet takaisin — koti-ikävin takia! Vain saaren lapset tuottavat hankaluuksia. Vanhempien valittujen mukaan he näet vihellelevät iskelmäkappaleita, joita ovat oppineet vierailta merimiehiltä. (Laulaminenhan on heiltä kiellettyä). Muuten lapet uhkuvat terveyttä ja ovat siististi puettuja.

Englantille kuuluvalla Pitcairnille on vain yksi pienoinen satama, joten vieraiden alusten on ankkuroitava merelle. Saaren ainoa vientitavara on 2,000 laatikkoo appelsiineja vuodessa. Suuret kalastusluvet ovat saarelaisien yhteistä omaisuutta. Yksityisomaisuutena asukkailla on koti-eläimiä, viljaa, kookos- ja saagapaloja, leipäpuuita ja pieniä puutaloja.

Tällä hetkellä pitcairnilaisilla on vain yksi vakava huoli: saarella tarvitaan kipeästi hammaslääkäreitä. Muita huolia ei "Onnellisten saaren" asukkailla olekaan...

LEON JOSSENS

Täytyy uskaltaa

Palattuaan kotimaahan pitkän oleskelun jälkeen Kongossa Jean oli tietyllä kuvitellut tulevaisuutensa tykkään toisenlaisiksi. Mutta elämällä on yllätyksensä, niin typerä, niin odottamattomaa, niin...

Nyt hän vain toimittomana loikoi tässä hotellivuoteessaan lapsihavituksen lyömänä. Hänen unelmoivat katseensa harhailivat taivaan sinessä, joka täytti ikkunan. Kahden terävän, punatillisen päädyn välitse hän tavoitti katseillaan Flanderin tasangon, joka päivä päivältä muuttui kevään edistyessä. Ja tuo ulkopuolella vorseva elämä nähtiin ikkunan hänele.

Jean huokaisi ja siirti äärettömän varovasti päänsä toiseen kohtaan peliokselella.

Suupielen kiristynyt juonne ei laennut, ennenkuin hän hetkiseksi torkkahi. Hieman myöhemmin huoneeseen astui nuori hoitajatar. Tämän ilkekkö olivat äännettömiä, mutta kuumemittarin asettaminen lasiin aiheutti kuitenkin kilahduksen. Hoitajatar herätti varovasti nukkuvan, alkaisi pyytämään rinnuksen ja pöjotti hämpömittarin potilaan kainaloon.

— Se on kylmä, Jean murahti.
— Niin on, se on kylmä, nuori tyttö vastasi. Vähäksyvä hymy kävisi hänen huulillaan, sitten hän lisäsi.
— En tiennytäkään, että olitte niin arka.

— En ole arka, neiti, olen sairas...
— Aivan niin, aivan niin, hoitajatar sanoi poistussaan.
Kului viisi minuuttia ennenkuin palasi takaisin, viisi minuuttia, joiden kuluessa Jean kirautteli hamppaitensa välitse sanaa "arka", arka...

— Missä on tohtori Pierre, neiti? Hän ei ole ollut täällä kahteen päivään. Se on minusta kummallista. — Ja hetken kuluttua Jean lisäsi: "Sillä tavalla ei unohdeta ystäviä..."
— Niin, tosiaan, tohtori Pierre on tähtynyt yhtäkkiä matkustaa Brysseliin, hänet on kutsuttu käymään ministeriössä.

— Sepä vaihko.
— No, kyllä te paranette pian ilman häntäkään...
— Tiedätte varsin hyvin, ettei tästä taudista toivuta milloinkaan. Miksi sitten kerrotte tuollaisia typeryyksiä. Teidän ei sentään tarvitsisi pilkata...

— Ehkäpä minun pitäisi valittaa ja surkulla teitä, sanoa teille, että tulotte koko ikänne olemaan surkea naivautunut rautka. Mutta se ei kuulu minun ammattini, olen sairaanhoitajatar, jonka tehtäväni on auttaa potilaita tulemaan toimeen yksinään, ymmärtätkö, ja teidän tapauksessanne parantumaan; mutta siihen tarvitaan myös potilaan omaa tahtoa.

Sairaanhoitajatar ei ollut koskaan puhunut hänelle tuolla tavoin eikä näin pitkään sen jälkeen, kun hän oli päässyt pois hengityslaitteesta. Jean ei ollut erehtynyt. Hoitajatar oli esittänyt hänelle päivä päivältä vähemmän myötätuntoa. Ja nyt hän käytti tuollaisia sanoja, eikä paljon puut-

unut, ettei tyttö vielä paukauttanut ovea kiinni. Sairaala ei tavallisesti paukautettu ovia.

Tapaus antoi Jeanille aihetta tuumiseen ilta-ateriaan saakka. Tohtori Pierre ja Jean olivat lapsuudenystäviä, ja kun sairaus oli tuonut Jeanin sairaalaan, hän oli onnellinen tavatessaan ystävänsä siellä. Häntä oli hoidettu mitä suurimmalla huolella. Melkein neljä viikkoa hän oli ollut teräskauhkoissa, hengityslaitteessa, lääkäri ja sairaanhoitajatar olivat miltei yhtä mittaa olleet hänen luonaan.

Ystävyys on kullisarvoinen asia, Jean mietti, eikä hän epäillyt hetkelläkään, etteikö saanut kiittää nopeasta taipumuksesta yhtä paljon tätä ystävyyttä kuin tiedettä... Mutta minäkänvuoksi Pierre nyt oli jättänyt hänet sanaakaan jättämättä... ja minkävuoksi sairaanhoitajatar poistui tuolla tavalla. "Tehtäväni on auttaa potilaita tulemaan toimeen yksinään ja teidän tapauksessanne parantumaan, mutta siihen tarvitaan myös potilaan omaa tahtoa."

Ikäänkuin se riippuisi minusta, Jean ajatteli katkerasti.
Kaukana, jossakin toisessa osassa rakennusta, kello soi väimästi...
— Illallinen, Jean ajatteli. — Hoitajatar astui sisään käsisään tarjottin.
Jean ryhtyi heti puheisiin.
— Neiti, miksi sanoitte minulle sillä tavalla?
Hetken hiljaisuuden jälkeen tytöstä vastasi:
— Koska arvelen, että olette nyt juuri siinä vaiheessa, jolloin itse voitte enemmän kuin kukaan muu tehdä jotakin toipumissenne. Tohtori Pierre sanoi sen juuri minulle; hän käski sanoa teille, että uskaltaisitte yrittää. Täytyy uskaltaa.

Jeanin silmissä välihti. — Mutta teidän sanoitte, että tohtori Pierre...
— Tohtori Pierre ei ole lähtenyt Brysseliin. Hän on täällä.
— Miksi hän ei sitten tule katsomaan minua?
— Hän on vieraissessa huoneessa. Voitte itse mennä katsomaan häntä. Hänet on pantu hengityslaitteeseen. Hän on saanut lapsihavituksen. Hän on saanut taudin hoidettuaan teitä, mutta teillä ei ole rohkeutta... Ja äänettömästi hoitajatar poistui huoneesta.

Uutisen kuultuaan Jean jäi makamaan liikkumattomana, katse kiinnittyneenä jonnekin epämieläriseen kohtaan etäisyydessä. Sitten hänen kasvonsa hitaasti kovettui, kivettyivät, hän tarttui tarjottimeen ja asetti sen hitaasti yöpyöydälle. Lusikka putoi ja aiheutti äänekkään kolahduksen. Jean oli yhä pitkällä ja terästä kuulonsa; hiki kiehosi hänen otsalleen, hänen käntensä olivat kosteat ja vapisivat yhtä mittaa vastustamattomasti. Vihdoin hän jaksoi kohoittua istualleen auttaen käsin ja sai peitteen siirretyksi syrjään. Tukien yhä nyrkeillään hän työnsi jalkansa vuoteesta. Hänen säkrensä tai se, mitä niistä oli jäljellä, riippuivat nyt vuoteen reunalta, muodottamassa ja voimattomina. Hän pujoittautui liukumaan lattialle, laskeutuminen tuntui hänestä loputtoman pitkältä. Irvistävä suu päästi näkyviin tiukasti yhteen puristetut, valkoiset hamppaat. Sitten hän aloitti hitaan ja kärsivällisen etenemisen, vetäen itseään istuvassa asennossa eteenpäin pitkkin liukusta lattialla. Se on aivan liian huolellisesti vahattu, hän tuumi hymyillen.

En ole arka, neiti, olen sairas...
Aivan niin, aivan niin, hoitajatar sanoi poistussaan.
Kului viisi minuuttia ennenkuin palasi takaisin, viisi minuuttia, joiden kuluessa Jean kirautteli hamppaitensa välitse sanaa "arka", arka...

Missä on tohtori Pierre, neiti? Hän ei ole ollut täällä kahteen päivään. Se on minusta kummallista. — Ja hetken kuluttua Jean lisäsi: "Sillä tavalla ei unohdeta ystäviä..."
Niin, tosiaan, tohtori Pierre on tähtynyt yhtäkkiä matkustaa Brysseliin, hänet on kutsuttu käymään ministeriössä.

Sepä vaihko.
No, kyllä te paranette pian ilman häntäkään...
Tiedätte varsin hyvin, ettei tästä taudista toivuta milloinkaan. Miksi sitten kerrotte tuollaisia typeryyksiä. Teidän ei sentään tarvitsisi pilkata...

Ehkäpä minun pitäisi valittaa ja surkulla teitä, sanoa teille, että tulotte koko ikänne olemaan surkea naivautunut rautka. Mutta se ei kuulu minun ammattini, olen sairaanhoitajatar, jonka tehtäväni on auttaa potilaita tulemaan toimeen yksinään, ymmärtätkö, ja teidän tapauksessanne parantumaan; mutta siihen tarvitaan myös potilaan omaa tahtoa.

Sairaanhoitajatar ei ollut koskaan puhunut hänelle tuolla tavoin eikä näin pitkään sen jälkeen, kun hän oli päässyt pois hengityslaitteesta. Jean ei ollut erehtynyt. Hoitajatar oli esittänyt hänelle päivä päivältä vähemmän myötätuntoa. Ja nyt hän käytti tuollaisia sanoja, eikä paljon puut-

unut, ettei tyttö vielä paukauttanut ovea kiinni. Sairaala ei tavallisesti paukautettu ovia.

Tapaus antoi Jeanille aihetta tuumiseen ilta-ateriaan saakka. Tohtori Pierre ja Jean olivat lapsuudenystäviä, ja kun sairaus oli tuonut Jeanin sairaalaan, hän oli onnellinen tavatessaan ystävänsä siellä. Häntä oli hoidettu mitä suurimmalla huolella. Melkein neljä viikkoa hän oli ollut teräskauhkoissa, hengityslaitteessa, lääkäri ja sairaanhoitajatar olivat miltei yhtä mittaa olleet hänen luonaan.

Ystävyys on kullisarvoinen asia, Jean mietti, eikä hän epäillyt hetkelläkään, etteikö saanut kiittää nopeasta taipumuksesta yhtä paljon tätä ystävyyttä kuin tiedettä... Mutta minäkänvuoksi Pierre nyt oli jättänyt hänet sanaakaan jättämättä... ja minkävuoksi sairaanhoitajatar poistui tuolla tavalla. "Tehtäväni on auttaa potilaita tulemaan toimeen yksinään ja teidän tapauksessanne parantumaan, mutta siihen tarvitaan myös potilaan omaa tahtoa."

Ikäänkuin se riippuisi minusta, Jean ajatteli katkerasti.
Kaukana, jossakin toisessa osassa rakennusta, kello soi väimästi...
— Illallinen, Jean ajatteli. — Hoitajatar astui sisään käsisään tarjottin.
Jean ryhtyi heti puheisiin.
— Neiti, miksi sanoitte minulle sillä tavalla?
Hetken hiljaisuuden jälkeen tytöstä vastasi:
— Koska arvelen, että olette nyt juuri siinä vaiheessa, jolloin itse voitte enemmän kuin kukaan muu tehdä jotakin toipumissenne. Tohtori Pierre sanoi sen juuri minulle; hän käski sanoa teille, että uskaltaisitte yrittää. Täytyy uskaltaa.

Jeanin silmissä välihti. — Mutta teidän sanoitte, että tohtori Pierre...
— Tohtori Pierre ei ole lähtenyt Brysseliin. Hän on täällä.
— Miksi hän ei sitten tule katsomaan minua?
— Hän on vieraissessa huoneessa. Voitte itse mennä katsomaan häntä. Hänet on pantu hengityslaitteeseen. Hän on saanut lapsihavituksen. Hän on saanut taudin hoidettuaan teitä, mutta teillä ei ole rohkeutta... Ja äänettömästi hoitajatar poistui huoneesta.

Uutisen kuultuaan Jean jäi makamaan liikkumattomana, katse kiinnittyneenä jonnekin epämieläriseen kohtaan etäisyydessä. Sitten hänen kasvonsa hitaasti kovettui, kivettyivät, hän tarttui tarjottimeen ja asetti sen hitaasti yöpyöydälle. Lusikka putoi ja aiheutti äänekkään kolahduksen. Jean oli yhä pitkällä ja terästä kuulonsa; hiki kiehosi hänen otsalleen, hänen käntensä olivat kosteat ja vapisivat yhtä mittaa vastustamattomasti. Vihdoin hän jaksoi kohoittua istualleen auttaen käsin ja sai peitteen siirretyksi syrjään. Tukien yhä nyrkeillään hän työnsi jalkansa vuoteesta. Hänen säkrensä tai se, mitä niistä oli jäljellä, riippuivat nyt vuoteen reunalta, muodottamassa ja voimattomina. Hän pujoittautui liukumaan lattialle, laskeutuminen tuntui hänestä loputtoman pitkältä. Irvistävä suu päästi näkyviin tiukasti yhteen puristetut, valkoiset hamppaat. Sitten hän aloitti hitaan ja kärsivällisen etenemisen, vetäen itseään istuvassa asennossa eteenpäin pitkkin liukusta lattialla. Se on aivan liian huolellisesti vahattu, hän tuumi hymyillen.

En ole arka, neiti, olen sairas...
Aivan niin, aivan niin, hoitajatar sanoi poistussaan.
Kului viisi minuuttia ennenkuin palasi takaisin, viisi minuuttia, joiden kuluessa Jean kirautteli hamppaitensa välitse sanaa "arka", arka...

Missä on tohtori Pierre, neiti? Hän ei ole ollut täällä kahteen päivään. Se on minusta kummallista. — Ja hetken kuluttua Jean lisäsi: "Sillä tavalla ei unohdeta ystäviä..."
Niin, tosiaan, tohtori Pierre on tähtynyt yhtäkkiä matkustaa Brysseliin, hänet on kutsuttu käymään ministeriössä.

Sepä vaihko.
No, kyllä te paranette pian ilman häntäkään...
Tiedätte varsin hyvin, ettei tästä taudista toivuta milloinkaan. Miksi sitten kerrotte tuollaisia typeryyksiä. Teidän ei sentään tarvitsisi pilkata...

Ehkäpä minun pitäisi valittaa ja surkulla teitä, sanoa teille, että tulotte koko ikänne olemaan surkea naivautunut rautka. Mutta se ei kuulu minun ammattini, olen sairaanhoitajatar, jonka tehtäväni on auttaa potilaita tulemaan toimeen yksinään, ymmärtätkö, ja teidän tapauksessanne parantumaan; mutta siihen tarvitaan myös potilaan omaa tahtoa.

Sairaanhoitajatar ei ollut koskaan puhunut hänelle tuolla tavoin eikä näin pitkään sen jälkeen, kun hän oli päässyt pois hengityslaitteesta. Jean ei ollut erehtynyt. Hoitajatar oli esittänyt hänelle päivä päivältä vähemmän myötätuntoa. Ja nyt hän käytti tuollaisia sanoja, eikä paljon puut-

unut, ettei tyttö vielä paukauttanut ovea kiinni. Sairaala ei tavallisesti paukautettu ovia.

Tapaus antoi Jeanille aihetta tuumiseen ilta-ateriaan saakka. Tohtori Pierre ja Jean olivat lapsuudenystäviä, ja kun sairaus oli tuonut Jeanin sairaalaan, hän oli onnellinen tavatessaan ystävänsä siellä. Häntä oli hoidettu mitä suurimmalla huolella. Melkein neljä viikkoa hän oli ollut teräskauhkoissa, hengityslaitteessa, lääkäri ja sairaanhoitajatar olivat miltei yhtä mittaa olleet hänen luonaan.

Ystävyys on kullisarvoinen asia, Jean mietti, eikä hän epäillyt hetkelläkään, etteikö saanut kiittää nopeasta taipumuksesta yhtä paljon tätä ystävyyttä kuin tiedettä... Mutta minäkänvuoksi Pierre nyt oli jättänyt hänet sanaakaan jättämättä... ja minkävuoksi sairaanhoitajatar poistui tuolla tavalla. "Tehtäväni on auttaa potilaita tulemaan toimeen yksinään ja teidän tapauksessanne parantumaan, mutta siihen tarvitaan myös potilaan omaa tahtoa."

Ikäänkuin se riippuisi minusta, Jean ajatteli katkerasti.
Kaukana, jossakin toisessa osassa rakennusta, kello soi väimästi...
— Illallinen, Jean ajatteli. — Hoitajatar astui sisään käsisään tarjottin.
Jean ryhtyi heti puheisiin.
— Neiti, miksi sanoitte minulle sillä tavalla?
Hetken hiljaisuuden jälkeen tytöstä vastasi:
— Koska arvelen, että olette nyt juuri siinä vaiheessa, jolloin itse voitte enemmän kuin kukaan muu tehdä jotakin toipumissenne. Tohtori Pierre sanoi sen juuri minulle; hän käski sanoa teille, että uskaltaisitte yrittää. Täytyy uskaltaa.

Jeanin silmissä välihti. — Mutta teidän sanoitte, että tohtori Pierre...
— Tohtori Pierre ei ole lähtenyt Brysseliin. Hän on täällä.
— Miksi hän ei sitten tule katsomaan minua?
— Hän on vieraissessa huoneessa. Voitte itse mennä katsomaan häntä. Hänet on pantu hengityslaitteeseen. Hän on saanut lapsihavituksen. Hän on saanut taudin hoidettuaan teitä, mutta teillä ei ole rohkeutta... Ja äänettömästi hoitajatar poistui huoneesta.

Uutisen kuultuaan Jean jäi makamaan liikkumattomana, katse kiinnittyneenä jonnekin epämieläriseen kohtaan etäisyydessä. Sitten hänen kasvonsa hitaasti kovettui, kivettyivät, hän tarttui tarjottimeen ja asetti sen hitaasti yöpyöydälle. Lusikka putoi ja aiheutti äänekkään kolahduksen. Jean oli yhä pitkällä ja terästä kuulonsa; hiki kiehosi hänen otsalleen, hänen käntensä olivat kosteat ja vapisivat yhtä mittaa vastustamattomasti. Vihdoin hän jaksoi kohoittua istualleen auttaen käsin ja sai peitteen siirretyksi syrjään. Tukien yhä nyrkeillään hän työnsi jalkansa vuoteesta. Hänen säkrensä tai se, mitä niistä oli jäljellä, riippuivat nyt vuoteen reunalta, muodottamassa ja voimattomina. Hän pujoittautui liukumaan lattialle, laskeutuminen tuntui hänestä loputtoman pitkältä. Irvistävä suu päästi näkyviin tiukasti yhteen puristetut, valkoiset hamppaat. Sitten hän aloitti hitaan ja kärsivällisen etenemisen, vetäen itseään istuvassa asennossa eteenpäin pitkkin liukusta lattialla. Se on aivan liian huolellisesti vahattu, hän tuumi hymyillen.

En ole arka, neiti, olen sairas...
Aivan niin, aivan niin, hoitajatar sanoi poistussaan.
Kului viisi minuuttia ennenkuin palasi takaisin, viisi minuuttia, joiden kuluessa Jean kirautteli hamppaitensa välitse sanaa "arka", arka...

Missä on tohtori Pierre, neiti? Hän ei ole ollut täällä kahteen päivään. Se on minusta kummallista. — Ja het

